

Humor Magazin

21. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM

Tavaszi témák
Kirándulásötletek

Riport a
BRIGÁDNAPLÓ
című film egyik
főszereplőjével,
az ezerarcú
VIDA PÉTERREL!

FILMES-PREMIERES
KÜLÖNKIADÁS!

Nagy sikert aratott a
Brigádnapló szentesi díszbemutatója!

**AZ ÉLMÉNY MINDIG
FRISSSSSS!**

FORNETTI

WWW.FORNETTI.HU ➡ **FORNETTI MAGYARORSZÁG**

Mindig friss!
Keresse üzleteinkben a Lombor termékeket!

Bajai magvas kenyér
Paraszt cipó
Light cipó

Tonkolyós toast
Durum toast
Korpás cipó

Gyöngér kenyér
Formakenyér
Kósdoszos vebra

Lombor Cipo Kft.
 6600 Szentes, Petőfi utca 3.

Kóstolja meg!

Hunor Coop
 A COOP csoport tagja

TARTALOMJEGYZÉK

3. Köszöntő
Tartalomjegyzék
Coop Törzsvásárlói rendszer
4. Újra kinyílt a Brigádnapló!
6. Táncoslábú és ezerarcú:
Riport Vida Péterrel, a Brigádnapló című film egyik főszereplőjével
9. Amikor egy rendező álma megvalósul
10. Tavasz gondolatok
Dr. Horváth György írása
11. Érdekességek a magyar farsangozási szokásokról
12. Az Alföld rejtett kincsei: Tiszaalpár, Töserdő
Csodálatos madárvilág és Árpád-kori emlékek a Holt-Tisza mentén
13. Téli nyereményeső a HUNOR COOP-nál!
14. HUNOR babák
15. HUNOR humor
Viccek a szocializmusból: különkiadás
HUNOR receptajnló:
Káposztás cvekedi
16. HUNOR receptajnló:
Tavaszi különlegesség – bodzafánk fahéjas porcukorban
Keresztretjvény

KEDVES OLVASÓNK! KEDVES TÖRZSVÁSÁRLÓNK!

Különleges magazin a mostani, hiszen egy olyan eseményről adunk tudósítást, melyet már nagyon régóta izgatottan várt mindenki. Nem csak a HUNOR COOP Zrt. vásárlói és munkatársai, hanem Szentes és környékén élők is nagy várakozásokkal voltak a készülő produkció iránt.

Végre bemutatásra került kedvenc „humoros-Hunoros” Munkatársunk, Szőke András rendező és humorista legújabb filmje, a **Brigádnapló**. Korábbi számainkban már említettük a készülő alkotást, hiszen a Hunor Coop egész Csapata aktív támogatói- és produceri részt vállalt a vígjáték elkészülésében. Hosszú forgatásunk alatt volt szerencsénk megismerni rengeteg kiváló színészt, művészt és hírességet, és bátran állíthatjuk, hogy megérte a várakozás: a film osztatlan sikert aratott az első vetítések alkalmával! Rengeteget nevetett a közönség, és mindenki rendkívül élvezte a szentesi szocialista brigádok múltjába történő humoros időutazást.

Jelen számunkban további betekintést kínálunk a kulisszák mögé, valamint újabb riportot készítettünk a film egyik sztárjával, **Vida Péterrel**, de **Szőke Bandi** is nyilatkozott az élményeiről.

Ezen kívül olvashatnak még szezonhoz illő érdekességekről, tavaszi kirándulástippekről, receptekről. Kellemes olvasást kívánunk!

Tisztelettel:
Mészáros Mariann,
szerkesztő

A Coop Klub törzsvásárlói program

Vásárlásai után a Coop Klub törzsvásárlói kártyájával pontokat gyűjthet. Minden 20 Ft vásárolt érték után 1 pont jár. Az összeggyűjtött pontokért a törzsvásárlói kuponokkal jutalmazzuk. A törzsvásárló 5000 pontonként egy 500 Ft engedményre jogosító hűségkuponot kap.

TÖLTSE KI AZ IGÉNYLŐLAPOT,
és már használhatja is
kártyáját

VÁSÁROLJON
Minden 20 Ft vásárolt érték után
1 pont jár.

GYŰJTSE A PONTOKAT

5000 PONT UTÁN
Vegye át kuponjait a pénztárnál:
500 Ft értékű hűségkupon + EXTRA kedvezmények

ÚJRA KINYÍLT A BRIGÁD NAPLÓ!

Február 5-én egy izgalmas és humoros sajtótájékoztató keretében ismerhettük meg mindazokat a kulisszatitkokat, amelyek a Brigádnapló című film forgatása előtt, alatt és közben történt.

Szentes város ikonikus épületének 19 évét dolgozták fel az alkotók, akiket a város nevében a díszbemutató előtt Szabó Zoltán Ferenc polgármester köszöntött, majd átadta a szót Mészáros Zoltánnak, a film producerének, aki felkarolta Szőke András történetét. Mivel a forgatási munkálatokban a HUNOR COOP Zrt. is aktív szerepet vállalt (szponzorként és szervezőként) ezért csapatunk számos tagja jelen volt az eseményen.

A sajtótájékoztató alkalmával a szereplők vallottak a forgatás kulisszatitkairól, így megtudhattuk, hogy ZELEI GÁBOR - Cérna – pincér, aki szerepében egy valódi trubadúr, négy évig szentesi volt, mert itt végzett a HMG drámai tagozatán.

Egy rádióriportban Szőke András rendező elmondta, hogy valójában mindenki szentesi. Ha mégsem, akkor vagy az anyósa, vagy a sógora szentesi. Ha ez sem igaz, akkor már találkozott vagy látott szentesit. Ő még egy kínai filmfesztiválon is találkozott szentesivel.

A szentesi Hotel Petőfi Komplexum brigádnaplóját egykori dolgozója őrizte meg, majd adta át a városnak, mint helytörténeti kincset. Maga a napló precízen vezetett kézzel készített rajzokkal és fotókkal illusztrált leírás a komplexum különböző

egységeinek tevékenységeiről. Az 1970-1972 között íródott napló szolgált alapul a forgatókönyvhöz.

A 2024. február 5-én bemutatott film brigádnaplója az 1970-1989 közötti időszakot dolgozza fel, ennek az időszaknak az eseményei elevenednek meg, a narrátor (Mészáros Zoltán) segítségével. Betekintést nyújt a vágyakozás, a megfelelés, a teljesítés, a közösséghez tartozás, az öröm és félelem, az álmódosítás, a büszkeség és a hit kérdéskörébe. A „Brigádnapló” azért egy fontos üzenet, mert bárhol az országban értik, hisz akkoriban hasonló kérdések vetődtek fel.

BEDE RÓBERT- Konyak – konyhafőnök, a konyha dolgozóinak irányítója, szakmai sarkpontja elmondta, hogy Szőke András a gasztronómia 2006-ban hozta össze. Bendi előtte is főzött már, de „mióta Őt megismerte”, már jobban főz.

GYÖRGYI ANNA - Édes – cukrász, aki hisz a családnak, a közösség értékeiben. Ragyogásával élteti a csapatot a filmben. Minden forgatás nagyon jó hangulatban telt, de ez a film a kedvencei közé tartozik, amilyen szeretetteljes közegben dolgozhatott.

VIDA PÉTER - Elvisz – pincér, és ha nem Elvisznek hívnák, ő lenne a keringő királya, a Strauss. A sajtótájékoztatón elmondta, hogy ő valójában mindig szeretett volna Szentesre jönni tanulni a drámai tagozatra, de akkor nem sikerült, de most ezzel a filmmel sikerült városunkba megérkeznie.

SZARVAS JÓZSEF - Bundás – hentes; olyan, mint egy házörző, mindig és minden körülmények között védi a mundér becsületét. „Nem tudom, hogy mit keresek ebben a filmben és hogy esett rám a választása

Szőke Andrásnak, mert én színész vagyok, ő pedig önazonos ember. (természetesen a sajtótájékoztató közönsége hangos nevetéssel fogadta ezeket a gondolatokat). – Mi lesz a szerepem?” (Annyit elárulunk, hogy Szarvas József filmbéli szerepét, az életben gyakorolta is, mert henteskedett.)

GÁSPÁR TIBOR - Deci – pék, aki bölcs, de folyamatos játékoságával oldja a közösség problémáit. Ő a csapat egyik nagy bohóca, aki elárulta, hogy Szőke András felkérése mindig úgy érkezik, hogy legyen már a filmben egy „földim”, mert én is Szentesen születtem, bár régen elkerültem a városból, de mindig úgy érzem, hogy hazajövök, amikor látogatok a városba.

A vásznon megelevenedő 107 perces történet nem korhatáros. A brigádi életet a munkaversenyek határoz-

ták meg. Minden egység jobb akart lenni az összes többinél, de emellett megemlékeztek az esküvőkről, gyermek születésekről és ünnepekről is. Sőt, kifejezetten példaértékű volt a helyi közösségi élet szervezésében tett erőfeszítésük: szezonális ünnepeket tartottak, mint például az Őszi Vendéglátó Napok, adománygyűjtő akciókat szerveztek, pótszilvesztert rendeztek. Mindezt a leglátványosabb mesterfogásokkal, mellyel nem csak egymást akarták legyőzni, de a vendégeket is igyekeztek elkápráztatni és önmagukat is felülmúlni.

További szereplők rendezői leírása:

MÉSZÁROS ZOLTÁN -

Barkasz – kirendeltség-vezető (Az ezer színű osztályfőnök típusa. A „fenti” és a „lenti” világ összekötő-kapocsa.)

REVICZKY GÁBOR -

Kóbi - járási párttitkár (Karaktere olyan, mint egy színházi ság.)

MÉSZÁROS ZOLTÁN -

Kis Skoda - mesélő, Barkasz fia (A mesélők „ritmuskirálya”. Nevel, vezeti, húzza Verát. Ő olyan, mintha Barkasz másik arca lenne. Amit Barkasz nem tehetett meg, ő mondja ki.)

BÁN-HORVÁTH VERONIKA -

Vera – fellépő (Ő a gyermeki ragyogás, a kíváncsiság.)

CAN TOGAY -

Tokaji – recepció (Chopin és egy falusi tanító keveréke. Ő egy szellemi minden. Recepció, de titkon költőnek vallja magát.)

FÁBRY SÁNDOR -

Pipi – túravezető (Ő az „IBUSZ toposz”. Képes egy percben informatív, lexikális és mélyen szatirikus lenni. Ha megszólal, sebesség spirállá válik. Egy pillanat alatt öt évet összefoglal.)

RÁKÁSZ BÉLA -

Béla - A lemezlovas

BADÁR SÁNDOR -

Dzsinn – vasutas (A mindent megoldó varázsló.)

SZŐKE ANDRÁS -

Blöff – takarító (Csak mások gondolják róla, hogy Blöfföl.)

KAUTZKY ARMAND -

Burai – grafikus (Bár keveset látjuk, de benne mintha Buddha bölcsessége sűrűsödne össze. Serge Gainsbourg karcossága és Cezanne festőisége jellemzi.)

LAJSZ ANDRÁS -

Snapsz – mixer (Ő olyan, mint egy épület téglája. Nélküle összedőlne a fal.)

CZIRBUS ZOLTÁN -

Kenderesi – vezető (Ő a praktikum.)

SZÉP BENCE -

Csoda Csaba – műsorvezető (Kis Skoda tanítványa.)

Az alkotók:

Rendező:

Szőke András

Producer:

Mészáros Zoltán, HUNOR COOP Zrt.

Forgatókönyv:

Nemes Orsolya, Szőke András

Vágó:

Bán-Horváth Attila

Gyártó:

Palio Sztár Kft.

Fényképezte:

Bán-Horváth Attila, Hartyándi Jenő, Mészáros Mariann, Havran Zoltán

Zene:

Mészáros „Murphy” Gábor, Abebe Dániel (Bebe), Ifj. Mészáros Gábor, Nagy Attila, Varga Zoltán, Just Showband.

Dalszöveg:

Labádi Krisztina és Osztyás Mária, Váczi Eszter

Február 5-én és 6-án teltházaz vetítés volt a Tóth József Színház és Vigadóban, amely után a nézők átvehettek egy-egy retro mignont, hogy felelevenítsék a Petőfi cukrászüzemének ízvilágát.

(Források: Sajtónyilatkozat, szentesimozaik.hu)

TÁNCOSLÁBÚ ÉS EZERARCÚ:

RIPORT VIDA PÉTERREL, A BRIGÁD NAPLÓ CÍMŰ FILM EGYIK FŐSZEREPLŐJÉVEL

Ahogy előző cikkünkben beszámoltunk róla, hatalmas sikert aratott és rengeteg sztárvendéget vonultatott fel Szőke András új vígjátéka, a Brigádnapló szentesi díszbemutatója. Nagy öröme a szervezőknek, hogy ezúttal Vida Péter is részt tudott venni az eseményen, hisz a mostani filmben az ő karaktere is központi szerepet kapott.

Péter elárulta, hogy annak idején majdnem ő is „szentesi” lett, hisz az ifjúkori tervei közt komolyan szerepelt a Horváth Mihály Gimnázium híres drámai tagozata. Az élet végül másképp alakította a dolgokat, de Péter úgy érzi, hogy végre ennek a filmnek köszönhetően, (mely egy igazi szentesi történet) ő is „tiszteletbeli szentesivé” válhatott!

Legújabb interjúnkban vele beszélgettünk a forgatással kapcsolatos élményeiről és a szerteágazó, sokszínű életútjáról: – A szórakoztató iparban szinte igazi polihisztnak számíthat. Rengeteg területen dolgozol: TV, színház, rádió, stand-up, kabaré, műsorvezetés, szinkron... Külső szemlélőként még elképzelni is nehéz, hogyan van az embernek ideje ennyi dologra! Neked hogy sikerült összehangolnod a sok elfoglaltságot?

Ahogy a mondás is tartja: Időnk tényleg arra lesz, amire igazán akarjuk, hogy legyen. Akkor megoldjuk. Én hiszek ebben. Másrészt, mivel papírom van arról, hogy gyakorolhatom ezt a remek szakmát, amire egészen kicsi gyerekkorom óta vágytam, akkor nekem már nincs is más szabadidőt igénylő hobbim, hisz ez maga a hobbi! Világ életemben szerettem volna embereket szórakoztatni. Ez volt az álomom. Sőt, először bohóc akartam lenni! (A szüleim azt hitték, hogy ezt majd úgyis kinövöm – hát bizony nem így lett...) Azaz nekem teljesült az álomom! Így aztán, ha kapok egy olyan lehetőséget, ami nagyon tetszik, azt megraga-

dom. Én az a típus vagyok, aki sosem ment a konkrét dolgok után. Nem tudom/nem szeretem magam kifejezetten promotálni, de végül valahogy mégis megtalálnak az izgalmas felkérések.

Abban a metódusban hiszek, hogy ha az ember következetesen és alázatosan teszi a dolgát, akkor az kifizetődik, és ennek eredményeképpen észrevesznek, felkérnek új munkákra.

Bevallom, hogy még mind a mai napig nehezen mondom a hivatásomra, hogy „munka”. Mert hiába fárasztó és nehéz néha, nekem ez akkor is áldás. Sőt, engem ez viszsza is tölt. Rengeteget kapok a személyes

találkozásoktól, az új ismeretségektől és a szakmai tapasztalatoktól. A Rádiókabaréban olyanoktól, akikkel mondjuk TV-ben nem, egy ilyen forgatáson pedig olyanoktól, akikkel színházban-szinkronban nem találkozunk. Ezek sokszor olyan helyzetek, amikből a szerencsés együttállásoknak köszönhetően valami jó kristályosodhat ki.

Vagy ha a közönség részéről ér olyan szeretetteljes gratuláció, ami mindig megsimogatja a szívemet. Olyan ez, mint az előadásvégi taps. Azért jutalmaznak, amit az ember hosszan készített elő, és pont azért csináljuk, hogy ők jól érezzék magukat. Oda-vissza működő dinamikák ezek.

Tehát mire van időnk?

Soha nem álmodtam arról, hogy török sorozatot szeretnék szinkronizálni, ám amikor megkerestek ezzel, örömmel vállaltam.

Arra sem gondoltam, hogy boldogtalan leszek, ha nem vezethetek televíziós műsort, mégis megtalált a lehetőség és hihetetlenül élveztem. Gykeztem ott is megszolgálni a bizalmat. Megtalálni, milyen az, ha „Vida Péter lesz a kérdező”... Hogyan kell ebben is professzionálissá válni. Meg kellett tanulni színészként „nem eljátszani” a műsorvezető szerepét, hanem felkészülni a interjúalanyokból és tartalmasan megtölteni a rájuk szánt időkeretet.

Aztán ott a színház. A Tháliában most is számos darabban játszom, de ennyi idősen már nagyon ügyelek arra, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsék a családi életem – feleségem, gyermekeim – és a hivatásom között. Meg kell lennie a feltöltődésre szánt időnek is!

Kanyarodjunk akkor innen az új filmekre/filmetekre, a Brigádnaplóra.

A sajtótájékoztatón említettéd, hogy fiatal korodban rendkívül motivált Szőke András munkássága, és mindig is szívesen kipróbáltad volna vele a közös munkát. Végül igazad volt, és ez is tényleg rád talált! A karaktered egy nagyon különös, komikusan filozofikus pincér figura. Sőt, az sem véletlen, hogy a beceneve „Elvisz”.

A sok-sok improvizált jelenet után, hogy tetszett a végső mű és a vásznon megjelent karakter? Te is most láttad először a kész filmet, igaz?

Nagyon zavarban van az ember ilyenkor, mert egyrészt ez teljesen más műfaj, mint a színház. Itt nem kronológiában csiszoljuk tökéletesre a művet, hanem a sok különböző felvételtől a rendező által legjobbnak ítélt jelenetek kerülnek be a filmbe, és onnantól kezdve az örök érvényű. Emiatt szeretem is visszanézni, de zavarban is vagyok. Még a mai napig furcsa visszahallani a saját hangomat, látni magamat a vásznon.

Ám mivel elsősorban színházban dolgozom, nekem mindig ünnep, ha mozgóképbe hívnak.

Pláne, hogy egy ilyen öntörvényű, mégis egészen sajátos és hihetetlen szakmaisággal dolgozó alkotóról van most szó, mint Szőke.

Egy nagyon különös, „belevonódó” folyamat volt vele forgatni.

Talán a Színművészeti felvételimhez tudnám hasonlítani: az a feladat, hogy „hozd magad olyan állapotba, hogy minél jobbat játssz”, hogy minél inkább „vevő” legyél a másakra. Itt a „vétél” volt a fő mozgatórugó. És ez rendkívül egyedi és izgalmas lehetőség egy színművész számára. Így a végeredmény egy valódi társasjáték lett. Kívülről megtekintve pedig tényleg egy csapat tagjaként tudtam nézni magunkat és a jeleneteinket.

Közben felidéződtek a forgatási pillanatok, amikor tudom, hogy mi volt az eredeti szövegkönyvben és végül mi az, amit a sok improvizáció hozzatott.

Bandi munkamódszere által mi az, ami átment a rostán, mi az, ami kimaradt?

Ez mind-mind nagyon komplex, mégis egyszerű. Itt sokszor az első próbálkozás az maga a premier és az már megismételhetetlen. Ez a pillanat művészete. Szabó István rendező egyszer azt mondta nekem, hogy: *„Mindegy, hogy elsőre vagy huszonhetedszerre vesszük fel, csak lássam a szemedben, hogy megélted belül a jelenet!”* A nagyjátékfilmekre az jellemző, hogy tökéletesítünk egy konkrét situációt, ám a filmtörténet mégis tele van híres rögtön-

zött pillanatokkal. Nos, Szőke András egész munkásságára ezek a momentumok jellemzőek.

Az alaptörténet az alibi ahhoz, hogy előhossa a megelevenedő karakterek valódi, színész által életre hívott énjét. Ehhez persze az is kell, hogy előtte sokat gondolkozunk a karakteren és egy saját képet alkossunk róla. Így maradhat végül „önazonos” a szereplő az improvizációs helyzetekben is.

A te karaktered, Elvisz, az kifejezetten olyannak tűnt a forgatáson, mintha Bandi egyenesen rád írta volna a szerepet. Ez így volt? Vagy együtt dolgoztátok ki?

Nem. Én egyáltalán nem tudtam előre. Ő hívott fel, ő mondta először a nevet és a tánccal kapcsolatos szenvedélyt, én pedig elkezdtem azon agyalni – immár színészként –, hogy ő mit láthatott belém. Ennek súlya van de ugyanakkor felszabadító. Nincs is annál nagyobb öröm egy művésznek, mint mikor az egész ügy „gazdája”, rád gondolt, és megtisztel azzal, hogy rád bízza a figurát. Végül pedig az az igazi varázs, amikor együtt várjuk, hogy mi fog kisülni belőle. Ilyen helyzetekben viszont szigorúan tilos kívülről szemlélni magadat. Például, amikor ő is színészként van a jelenetben, akkor nem rendez. Egyszerre nem lehet a kettőt.

A mozi és színház között az is nagy különbség, hogy egy forgatáson jobban és gyorsabban bele kell helyezkedni egy szerepbe. Itt nincs idő több hetes próbafolyamatra. Ebből ered a „method acting” technika is, amikor egyes színészek a forgatás ideje alatt szinte teljesen eggyé válnak a karakterükkel.

Színházban is inkább a „belebújós” típus vagyok. Imádom, hogy más és más karaktereket, jelmezeket vehetek fel nap, mint nap. A vásznon, konkrétan ebben a filmben valóban mélyen el kellett hinned, hogy Elvisz, a pincér tényleg „én vagyok”.

Itt összeolvad ő és én. Ám az én sorsom csak egy szelete annak a nagy egésznek, ami végül a Brigádnapló című történet.

Hova nyúlik vissza az ismeretsegetek? Hol találkoztatok először Szőke Bandival?

A Rádiókabaré kapcsán ismertük meg egymást és én mindig csodáltam az ő munkásságát és „irigykedtem” gimnazistaként. Nagyon tudtam, láttam, ismertem a filmjeit. Aztán eltelt sok idő, jött a rádió, majd vendégem is volt a Balatoni Nyár műsorában. Ott még nem volt szó közös munkáról, hanem amikor az előző filmjét, a *Deled Obsitos és a Fekete Bárányt* forgatta, akkor épp Zelei Gabival próbáltam Szolnokon a színházban. Neki abban a filmben is már volt fix szerepe, de kiderült, hogy arra gondoltak, hogy utólagosan új „elő” jelenetekhez én is beugorhatnék. Sőt, Szolnokra is eljőnnének ezeket felvenni. Ott tehát rögzítettünk pár mondatot. Aztán telt-múlt az idő, majd megcsörrent ismét a telefon és onnantól kezdve már közösen terveztük a nyári forgatási napokat a *Brigádnapló*hoz.

Nekem az nagyon hektikus időszak volt, de végül addig szervezte Bandi, hogy megoldottuk.

Sőt, írt is ekkor egy olyan kör e-mailt, aminek az volt a tárgya, hogy „Olyan nincs, hogy Vida nincs”... Azt azért megőriztem emlékeimbe!

Nem tudom még, mi lesz a film utóélete, de én úgy érzem, hogy nekem „rang” volt ebbe a gárdába (brigádba) bekerülni és nagyon hálás vagyok a sorsnak, hogy együtt dolgozhattam Andrással és a többi stábtaggal.

Hogy érezted magad a szentesi díszbemutatón? Hogy tetszett a rendezvény?

Nagyon jól! Csodálatos lett a felújított Tóth József Színház épülete és az egész fogadás pompás volt. Ráadásul most vagyok itt először. Az

előző film bemutatójára sajnos nem tudtam eljönni... Sőt, ma is Rádiókabarém lett volna, de elhatároztam (megbeszéltem Fábryval), hogy én mindenképpen szeretném ezt megoldani. Egyáltalán nem bántam meg. Annyira pozitív rezgése volt a helynek és az egész eseménynek, hogy remek emlékeket viszek innen magammal.

A „lokálpatrióta” szeretet élményt már Szolnokon is megtapasztalhattam (mert egyébként miskolci vagyok), ezek után úgy érzem, hogy a filmnek és a helynek köszönhetően kicsit tisztelhetbeli szentesivé is váltam.

Kedves Olvasóink! Vida Péter az új filmen és a Rádiókabarén kívül személyesen 9 futó darabban is láthatják a budapesti Thália Színházban. (És nagyon ajánlja a *Nőt vagy életet!* című új darabjukat...)

Aranyosi Péterrel pedig a *Miskolci gyökerek* című stand-up estjükkel turnézna országsszerte. Péter az is megsúgta, hogyha a szerencse úgy hozza, hamarosan talán vissza is térnek együtt ezzel a fellépéssel ide, a szentesi színházba!

AMIKOR EGY RENDEZŐ ÁLMA MEGVALÓSUL

Nem csupán a szentesi Tóth József Színház közönsége, de természetesen a film ötletgazdája/rendezője/forgatókönyvírója/színésze, Szőke András is nagy izgalommal várta már a Brigádnapló című film bemutatóját. Sőt, minden bizonnyal fogadhatnánk is rá, hogy ő izgult a legjobban! Sok-sok hónapnyi kemény munka van még egy független film elkészülése mögött is, és ezúttal valóban mindenki nagyon kitett magáért.

A rendezvényt követően megkértük kedvenc „munkatársunkat”, Szőke Bandit, hogy meséljen picit a díszbemutatóval kapcsolatos élményeiről és a közönség visszajelzéseiről:

„Számunkra az első vetítés, a díszbemutató volt az, amikor végre megláthattuk, hogy a valódi közönség hogyan fogadja ezt a „szentesi” történetet. Persze, nem csak szentesiek voltak jelen, hanem az ország távoli pontjairól is érkeztek nézők, hisz ez a film mindenkinek szól. Ebből következik, hogy nagyon izgultunk. Én is, a stáb is, a producer is, hisz nagyon sok munka van benne, körülbelül 8 hónapot dolgoztunk a filmen. Ráadásul a díszbemutató előkészületek már lehetett látni, hogy itt bizony „gondok lesznek”. Ám szerencsére a „jó-féle” gondok! Ugyanis nagyon rövid időn belül az összes jegy elfogyott!

Szerencsére - és köszönet ezért a békéscsabai Jókai Színháznak - nagyon segítőkészek voltak a szervezők, és másnapra egy pótvetítési napot is biztosítottak nekünk Szentesen. Így örömmel láthattuk, hogy mind a két nap teltházunk volt.

Természetesen a producer is (Mészáros Zoltán) és én is úgy néztük az előadást, hogy valójában a közönség reakcióit figyeltük a vetítés alatt. Jártuk a termet, néztük, hogy összhangban van-e a nevetés és a nézői visszajelzés mindazzal, amit korábban az íróasztalnál és vágóasztalnál megálmodtunk. Ez mindig egy nagyon érdekes tesztje egy alkotásnak.

Nagyon türelmes és figyelmes volt a közönség, ráadásul nem csak az idősebb korosztály volt jelen. Témáját tekintve a film a '70-es, '80-as éveket idézi. Sok fiatal számára talán már ismeretlenek az akkori élethelyzetek és fogalmak, de mégis ott voltak és élvezték.

Hálás vagyok azért, hogy az első vetítés, az ősbemutató, Szentesen lehetett, az én szülővárosomban.

Rengeteg embernek köszönhető ez. Gyönyörű ünnepség lett az eseményből. Egy igazi „köszöntés”.

Az érdeklődést tekintve pedig akár még több vetítés is belefért volna, ám egyelőre most ennyit bírunk, de természetesen tervben a folytatás!

Nagy öröm még számomra, hogy a sajtó figyelmét is felkeltettük. Sok cikk jelent meg rólunk, TV-s interjúkra kaptunk meghívásokat. Ennek köszönhetően már körvonalazódnak a tervek: hívnak minket az ország különböző pontjaira, művelődési házakba, és nagy izgalommal várom, hogy járhassam a filmmel a vidéket.

Van, ahol még korszakhoz kapcsolódó kiállítás is terveznek mellé saját, helyi „Brigádnapló gyűjteménnyel”; a Rotary Klub pedig május 13-án tíz város mozijában szervez jótékonysági vetítést, és Székesfehérvárra is visszük hamarosan a filmet Badár Sándorral.

Ilyen, és ezekhez hasonló kezdeményezések találhatnak meg minket és nagyon jó látni, hogy a film elérte a célját: inspiráló, gondolatébresztő, beszélgetésszító alkotás lett.

Pár évvel ezelőtt készült már Szentesen egy hasonló hosszúságú mozim, a Delelő Obsitos és a Fekete Bárány, ami szintén egy izgalmas pillanatot örökített meg. Ám a Brigádnaplóval már egy sokkal nagyobb rendszerben kellett gondolkodni az alkotás szempontjából.

Tehát, ez nem egy-két ember története. Itt körülbelül 150-en működtek közre a forgatásban! Nagyon hosszú a stáblista. Pláne egy magánfilmhez képest. Rengetegen segítettek. Valaki pogácsával, valaki konyhafelszerelési eszközökkel, volt, aki jelmezeket, ruhákat adott, volt, aki sminkelt, volt, aki segítette a színészek fuvarozását, volt aki szervezte a szállást és a helyszíneket. És nekik köszönet. **Nagyon nagy köszönet mindenkinek!** Remélem, hogy az, amit közösen mi beletettünk, látható lesz a vásznon keresztül is. Mert nagyon aktuális, fontos üzenete van ennek a szokatlan történetnek még 2024-ben is!”

Kövessék Facebookon a Brigádnapló oldalát – rengetek izgalmas fotó és kulisszatitok kap helyet az ottani archívumban, valamint megkereséseket, vetítéssel kapcsolatos meghívásokat is fogadnak az alkotók a Facebook üzenetekben!

TAVASZI GONDOLATOK

DR. HORVÁTH GYÖRGY ÍRÁSA

*„Vándorok vagyunk a világban
szélfutta kóró az ember, sivatag sívító
homokja, mely ma ide, holnap
amoda sodródik a légáramok:
kénye-kedve szerint, uszadéka vagyunk
olykor egybe gabalyodva más
víz-úsztatta szeméttel, zátonyt alkotunk.”*

/Lackfi János/

Valamikor az emberek nagy része benne élt a természetben, együtt élve a növényekkel, állatokkal. Ma már a természet csak a megismerés tárgya, a vizsgálatok tapasztalata. A természet közömbös, nem bújik el, kiismerhető, az már egy más kérdés, hogy a felismert törvényszerűségeket hogyan használjuk fel.

Azzal, hogy sokan a városokból falura költöznek, még nem lesznek azonnal a természet barátai. Erre lélekben, mentalitásban is rá kell hangolódni.

Fekete István beregi embere mindent az egész, az egység felől közelített meg. Nemcsak a hasznosat, a saját érdekét nézte, hanem komplexen gondolkodott (természetes és nem tudományos ésszel). Nem átalakítani akarta a természetet, hanem bele akart simulni, a részévé akart válni. Tudatosan erre biztatva mindenkit.

Sok szó esik a családi és párkapcsolatokról, a minőségi időről (kairosról), amikor csak a másra figyelünk. Viszont elfeledkezünk a mennyiségi időről, arról, hogy egymás mellett éljük meg a napokat. Munkában, egy-szerűségben, közösen tesszük a dolgainkat, olykor alig szólva egymáshoz. A mennyiségi időt is minőségivé változtathatjuk egy-egy mosollyal, kedvességgel, odafigyeléssel.

Ebben segít a generációs párbeszéd, az idősök (sokat látottak) tapasztalata. Nem kell mindenkinek újból és újból felfedezni a spanyolviaszt.

„Légy egyedi, valósítsd meg önmagad”, szól minden nap a média. Ugyanakkor meg nincs igazi női és férfi mintakép, ami a legtöbb fiatalban az elbizonytalanodást erősíti. Rendben, megvalósítom önmagam, de hogyan s mivé legyek, milyen irányban építkezzek?

Régen a szülők és a tanárok voltak a példaképek. Ma azt hallani: jaj, csak olyan ne legyek!

Kevés, aki olyan akar lenni.

A párkeresés is kitolódik, mert mindenki a tökéletes társat keresi. A mai fiatalok nem megoldani akarják a problémákat, hanem elmenekülni előlük. Akkor lesz tartós egy kapcsolat, ha mindkét fél energiát, időt áldoz a másikra, a másik meg/kiismerésére. Ebbe beletartoznak a gondok, félelmek kibeszélése is.

Elköteleződés, ragaszkodás, hosszú távú tervezés, mind az együttélés alapja. Közös időtöltés, közös élmények, beszélgetések a párkapcsolatok tartósságának alappillérei.

„A lelkeség olyan, mint a kerékpározás, haj-tani kell előre, mert ha megállunk, elborulunk, akár a bicikli...”

Modern életünk nagy kihívása, hogy a ránk nehezedő feladatokat egyensúlyozva megoldjuk, vigyázva arra, nehogy ránk csússzon az egész irányítatlanul. Az új-régi feladatok folytonos színen-levést követelnek, aminek csak megújulva tudunk eleget tenni. Ám ahogy egyre nagyobb erőfeszítéseket teszünk, úgy fokozatosan fáradunk és kimerülünk. Itt lép be az önkontroll, ami részben arra vigyáz, nehogy a körülmények rabjaivá váljunk.

Teréz anyát kérdezték, hogy a nővérei minden héten egy napra bezárják a kolostorukat és az ingyen konyhájukat a szegények előtt. Miért csinálják ezt?

„Azért, hogy 6 napig nyitva tudjunk lenni - kell egy nap, amikor rendbe tesszük magunkat.” Fontos a belső építkezés, enélkül nincs probléma megoldás, csak sodródás és végül elkallódás. Az ember igazi otthona a szíve mélyén van. A szívbe hazatérve megpillanthatjuk azt, ahol minden újrakezdődhet. Nem a psziché, hanem az énem a legbelső otthonom.

Az öregkor, a várakozások kora. Pláne, ha valaki egyedül él, nap, mint nap várakozik. Hátha eljönnek a gyerekek, unokák, ismerő-

sök. Várják a találkozást. A várakozás közben lehet rendezni a gondolatokat: hogy is élttem eddig, s most hogy élek...

Várakozunk, s rájövünk, hogy az idő nem áll meg, hogy nincs örök jólét, és még hogy a dúsgazdag is itt fog hagyni mindent. Az öregkor a bölcsék kora. Már tudjuk, hogy értéke van az időnek, s belátjuk korlátainkat. Ismét észre vesszük a természet csodáit, szépségeit. „Egyszer egy ebédkihordó mellé szegődtem, aki jól ismeri már a falut. Derékig érő gazban állt az ajtó, egy mozdulattal megtalálta a kulcsot, s már bent is voltunk. Fehér hajú asszony ült az ágyon, körülötte gyerekei fényképe.

Nem az ételnek örült, hanem nekünk. Bár engem még nem látott, de mesélni kezdett, mintha rég ismerne.

Köszönöm, hogy meglátogatott, mondotta, mikor búcsúztunk, tudja, Ön az első ember ebben a hónapban, aki meglátogatott az ebédkihordón kívül. Köszönöm, bármikor jöjjön el máskor is.”

Így nyilatkozott egy 86 éves néni egy kis faluban Illyés Zsolt fotográfusnak.

Szeretünk a számok bűvkörében élni: milyen sokan vannak a rendezvényen, mi-csoda tömeg van egy-egy koncerten, stb.

Nem ez a kérdés, hogy hányan vannak, hanem az, hogy én részese vagyok-e annak az összejövetelnek. Ott vagyok-e lélekben is, nemcsak testben?

A tudás és a jó szándék önmagában kevés, ezt tettekre kell váltani. Fontos a gondolatok-tettek-szavak összhangja, mert ez mutatja meg, hogy milyen igaz ember vagyok, s hogy nincs bennem hamisság, csalfaság. A jó példákról nem beszélni kell, hanem bemutatni, megélni, hogy lássák rajtunk: igen, Őt érdemes követni, mert igaz ember.

ÉRDEKESSÉGEK A MAGYAR FARSANGOZÁSI SZOKÁSOKRÓL

„Felkötjük a farsang farkát” – mondták még jó ötven éve is az emberek, ha a farsangi időszakban meglátogatták a rokonokat, barátokat, ismerősöket, vagy szórakozni indultak. Farsang idején különböző szokásokkal, látványos eseményekkel próbálták elűzni a zord telet, de nézzük csak, mik a legfontosabb magyar farsangi szokások!

Már az ókori népekre is jellemző volt, hogy a tél végét és a tavasz kezdetét nagy ünnepélyekkel köszöntötték, ilyenkor szívesen bújtak különféle maskarákba. A kereszténység elterjedésével azonban Európában az ilyen típusú szokások szinte teljesen eltűntek, és csak jóval később, a középkor végétől jelentek meg újra. Miután az egyház az ősi pogány ünnepet keresztény tartalommal töltötte meg, a farsang népszerűsége megállíthatatlanul nőtt, ennek köszönhetően számos olyan tradíció, hiedelem alakult ki, amelyek közül több ma is népszerű.

Magyar farsangi tradíciók

A magyar farsangi szokások zöme néphagyományokra épül, elsősorban német eredetű tradíciókra. Mint minden jelles ünnephez, a farsanghoz is szervesen hozzátartoztak a jókívánságmondó és adománygyűjtő szokások. Ezekkel a farsangköszöntőkkel igyekeztek az emberek biztosítani a következő évre a jó termést, a szerencsét és az állatok egészségét. A mondókák, illetve a hozzá köthető szokások területenként eltérőek lehetnek: néhány helyen a fiatalok jártak házról-házra, máshol a lepedőbe, medvebőrbe öltözött felnőtteket vártak kolbásszal, szalonnával vagy farsangi fánkkal.

A mondókák mellett a dramatikus játékok, valamint a maszkos-jelmezes felvonulások is elterjedtek országszerte. A halottas játékoknak, temetési paródiáknak különös jelentőségük volt a farsangi időszak végén, hiszen összekapcsolódtak a tél temetésével. Húshagyó kedden sok helyen szalmabábut (kiszét) vagy koporsót égettek, ezzel jelképesen is lezárták a farsangot. Természetesen

a maskarák és a hozzájuk kötődő szokások tájegységenként nagyon eltérők: a Csallóközben élő legények például csoportosan járták az utcákat, női ruhát viseltek, katonának, koldusnak vagy menyasszonynak öltöztek. A fejükre harisnyát húztak, vagy bekormozták, belisztezték az arcukat. A házaknál nagy felfordulást csaptak, és közben egy kis ételt is próbáltak elcsenni a lakóktól.

Világörökségi értékünk: a mohácsi busójárás

Ha a farsangi alakoskodásokról van szó, sokunknak a mohácsi sokácok busójárása jut rögtön az eszébe. Ez a multság régen farsangvasárnap reggelétől húshagyókedd estéjéig tartott, de az érdeklődők népes táborra miatt már 3 nappal korábban, csütörtöktől elkezdődnek a programok. Ilyenkor tartják a kisfarsangot, amikor a Jankelék, a „busónövendékek”, beöltözve járkák a várost, és riogatják a járőkelőket. Maga a felvonulás farsangvasárnap. Ezen a napon a felejthetetlen látványról akár több mint ezer télűző, jellegzetes fa álarcot öltő, birkabőrbe bújt felvonuló is gondoskodhat, hiszen rengeteg turista érkezik a kisvárosba. Az egyik legkedveltebb program az esti máglyagyújtás: a főtéren közepén egy hatalmas, ház méretű máglyát lobbantanak lángra, hogy a busók és a vendégek körbetáncolják azt, miközben a hangos zenét időnként megtöri a török korabeli ágyúk hangja. Ez a különleges tradíció 2009 óta az UNESCO Emberiség Szellemi Kulturális Örökség reprezentatív listáján is szerepel.

Nemcsak a mulatozás, hanem a párvalasztás időszaka is

A farsangi multságoknak igen fontos szerepük volt a párvalasztásban is. Ilyenkor a lányok bokrétát adtak annak a legénynek, aki a szívükhöz a legközelebb állt, hogy ő a farsangvasárnap tancesten a kalapjára tűzött virággal jelenhessen meg. Ha a fiú már hosszabb ideje udvarolt a lánynak, akkor azon sem lepődhetett meg, ha táncpartnere ellopta a kalapját, hogy rávarrassa a bokrétát – ezzel jelképezve elköteleződését.

Ezt a nyilvános színvallást gyakran a lánykérés követte.

A magyar paraszti életben az udvarlás, a házasságkötések és lakodalmak legfőbb ideje a farsang időszakára esett. Nem véletlen, hogy ez az időszak lehetőséget nyújtott arra is, hogy a vénlányokat és vénlegényeket – azokat az egyedülállókat, akik az adott közösség szerint már túllépték a házasságkötés ideálisnak tartott életkorát – kicsúfolják. (Bár valószínűleg ez a szokás manapság már nem aratna osztatlan sikert...)

Fontos megemlíteni a farsanghétfőn megrendezett asszonyfarsangot is, amely a nők körében népszerű táncmultság volt. Ezen a napon a hölgyek korlátlanul fogyaszthattak alkoholt, nótázhattak és férfi

módra szórakozhattak. Ezután húsvétig már tilos volt a mulatozás, a tánc, sőt, esküvőket sem lehetett tartani.

Kezdődjön a farsangi eszem-iszom!

A farsangi időszak alatt nagy lakomából sincs hiány. Ilyenkor kerülnek az asztalra a gazdag, húsos levesek, a gulyás és a babgulyás. A főételek közül a borral sült, „részeses” húskok számítanak tipikus farsangi fogásnak. Azonban a legklasszikusabb farsangi finomság a fánk, amely tájegységenként más-más formában köszön vissza. A közkedvelt szalagos fánk mellett több helyen készítettek képviselőfánkot és forgácsfánkot is, de az almából vagy túróból készült változata is sokak kedvence.

Az ünnepi eszem-iszomhoz köthető a torkos csütörtök eredete is. A hagyomány szerint ezen a napon kell elfogyasztani minden zsíros, tartalmas ételt, hogy a nagybőjt alatt biztosan ne kerüljenek tiltott hozzávalók az ételekbe. Azzal kapcsolatban, hogy eredetileg a hamvazószerda előtti vagy utáni csütörtökről lehetett-e szó, megoszlanak a vélemények. Az újraélesztett tradíció – amelyhez évről-évre több étterem csatlakozik – Magyarországon a hamvazószerda utáni csütörtökre esik.

(Források: Szeretlekmagyarorszag.hu)

AZ ALFÖLD REJTETT KINCSEI: TISZAALPÁR, TŐSERDŐ

CSODÁLATOS MADÁRVILÁG ÉS ÁRPÁD-KORI EMLÉKEK A HOLT-TISZA MENTÉN

Mára már nagyon kevés olyan igazi, árvíz járta ártéri területe maradt a Tiszának, amely a hamisítatlan, 19. századi, folyószabályozás előtti állapotokat idézi állat- és növényvilágában egyaránt.

A Kecskeméttől alig 25 kilométerre fekvő, a Tőserdei Tisza-holtágtól a Tiszaalpári melletti Alpári-rétig elterülő gyönyörű vidék alig 9 km hosszú, zöld jelzésű turistaúttal végigjárva egy csodás vízi élőhely madárvilágát, egy templomrom történetét és egy földvár történetét ismerhetjük meg.

Templomhalom, Árpádszállás. Lakitelek külterületén, a tőserdei Tisza-holtág mentén egymás mellett található e két igen beszédes nevű terület, melyek nevének eredete egészen a közelmúltig a feledés homályába merült.

2015-ben már csak legenda volt, hogy „ott a régi TSZ-központban egy nagyon régi templom van a domb alatt”, mivel a közelben zajló építkezések során sem találtak semmit. Aztán megtörtént a **csoda**, ott, ahol az ezeréves monda szerint lennie kell és a régi térkép is mutatja, megtalálták az egykori Felső-Alpár nevű gazdag, Árpád-kori település ősi templomát!

Anonymus szerint itt a közelben lehetett az a táborhely is, ahol Árpád vezér megpihent pár napra a bolgár Zsán fejedelem

mel vívott végső csata előtt, a csata pedig, amely az Alpári síkon zajlott le, a magyarok győzelmével ért véget.

A közel ezer éves templom két méter magasan álló falai egyedülállóak a maguk nemében. Az épület megmenekülésének története sem mindennapi. Az 1920-as években a terület lelkiismeretes birtokosa, Kiss Albert homokkal betemetette a templomrom még magasan álló falait, hogy ne hordja el a köveit a környék élelmes lakossága, így mentette meg ezt a ritka műemléket az utókorra. Érdekes módon a romok feltárása szintén egy lelkes magánszemélyhez köthető.

Jelenleg a falak a Tőserdei Pálincakház udvarán találhatóak, nyitvatartási időben szabadon megtekinthetők, a templom feltárásának történetét bemutató kiállítással együtt.

A Tőserdő kedvelt üdülőhely, a fürdő környékén büfék, fagyizók sorakoznak, a part mentén játszótér, csónakkölszönző és még egy kilátó is fogadja a kikapcsolódni vágyókat. A tőserdei, más néven Szikrai Tisza-holtág hídjánál érünk először erdőhatárt, gyönyörű, évszázados ártéri öregerdőben, egy régi gáton halad a zöld jelzésű túra útvonala az Alpári-rét felé. A túra során érintett, valamivel több, mint ezer hektáros terület a Kiskunsági Nemzeti Park része, szigorúan védett. Famatuzsálemek, hatalmas törzsu nyír-, nyár- és fűzfaligetek kísérik utunkat, melyek törzsére a gyakran indaszerűen kapaszkodó kúszónövények, mint a komló, vagy a ligeti szőlő ún. „fátyoltársulást” alkotnak.

A növénytársulások mellett a Tőserdő énekesmadár-állománya is kiemelkedőnek számít, a rendkívül ritka szürke küllő és a fekete harkály mellett a fák odvaiban baglyok és denevérek is otthonra találnak.

Tiszaalpár felé haladva pár kilométer után az erdőből kilépve hatalmas, végelethatalatlan mező fogad, és a távolban felsejlő templom tornya jelzi: igen, ez már a híres Alpári-rét. A szélén, a turistaúton gyalogolva olykor a vízpartra kis kitérőt téve az évszázados fűzfák árnyékában az ártéri erdők madarainak mindennapjaiba nyerhetünk betekintést. Ezen a szakaszon lépdelve a vízparti csendet csupán a nád susogása, a hullámok csobbanása, vagy az éppen általunk megriasztott madarak szárnyainak suhogása töri meg olykor-olykor. Léleknyugtató környék, annyi bizonyos.

Tiszaalpárra egy régi, köves makadámúton érünk be. A falut átszelő zöld jelzés az Alföldön különleges látványt nyújtó, a

környék fölé magasan emelkedő bronzkori földvárhoz vezet, amelyet az Árpádok korában előszeretettel használtak lakóhelyül. Mára csupán területének két ötöde maradt épen, a nagyobb rész a Tisza eróziós munkájának köszönhetően valamikor a 15. század derekán a vízbe omlott.

A várdomb tetejéről egy kis elmélyüléssel időutazást tehetünk, a távolba tekintve a Duna-Tisza közének egyik legszebb panorámája tárul fel előttünk. A honfoglaláskori várból honfoglaláskori állapotokat idéző tájképi látvány fogadja az ide látogatót. A holtágba árvíz idején betörő Tisza által gyakran elárasztott Alpári-réten olyan madarak fészkelnek, mint a magyar természetvédelem címermadara, a nagy kócsag, a 2008-ban az Év Madarának választott kanalas gém, vagy éppen hazánk egyik legszínesebb madara, a jégmadár. Tavasszal mindenképpen látogassanak el ide egy látcsővel! Hihetetlen élmény az ezernyi madár látványa és a hangzavar.

A földvárval szemben emelkedő Templomdomb szelídgesztenyésén átvágva érjük el a zöld jelzés tisztaalpári végpontját, a kicsinyke skanzent, amelyben egy Árpád-kori település életébe nyerhetünk bepillantást, melyet a környékbéli feltárások tapasztalatainak alapján építettek fel.

(Forrás: Turistamagin.hu, Konfár Tibor)

TÉLI NYEREMÉNYESŐ A HUNOR COOP-NÁL!

„A Hunorral csak nyerhet!” – ezt többször is megírtuk már, és minden egyes alkalommal nagy öröm számunkra, amikor a boldog törzsvásárlóink arcát megláthatjuk, és átadhatjuk nekik a jobbnál-jobb nyereményeket!

Az idei tél viszont valódi „nyereményesőt” hozott!

Az Alföld Pro-Coopal közös együttműködésünkben a szerencsedobozba dobott blokkok tulajdonosai között nagy értékű vásárlási utalványok találtak gazdára: **az 50 000 forintos nyeremény Makóra**

vándorolt, Fricska Józsefné nevű törzsvásárlónkhoz, a 200 000 forint értékű fődíj pedig Székkutason talált gazdára Nagy Gyula személyében!

A már hagyománynak számító karácsonyi nyereményjátékunk fődíját is kisorsoltuk, és most **Kardos-Kormányos Máriának** kedvezett a szerencse, aki a mártélyi boltunkban vásárolt, így ő nyerte meg a vadonatúj női kerékpárt.

Ám itt még mindig nem állt meg Fortuna kereke: további nyereményként **MIN-DEN üzletben kisorsoltunk egy-egy**

8000 Ft értékű ajándékkosarat a szerencsés vásárlóink között.

Nagyon örülünk, hogy velünk játszottak! De aki ezúttal esetleg lemaradt, az se aggódjon, hisz folyamatosan vannak játékaink! Kövessen minket Facebook-on, figyelje plakátjainkat, hisz szinte minden hónapban izgalmas nyeremények várnak új gazdáikra!

Játsszon velünk Ön is!

Ezúton pedig ismét gratulálunk minden kedves Nyertesünknek!

Humor babák

Hajos Hajnalka kislánya
Kummer Áron

Majer Viktória kislánya
Majer Luca

Bálintné Marika
kisunokája
Oliver Anthony Edgar

Dobric-Szabó Andrea
kislánya
Dobric-Szabó Odett

Gyenesné Moszheim Jenifer
kislánya
Gyenes Zselyke

Gyovainé Bugyi Rózsa
kislánya
Gyovai Noémi Szofia

Mészáros Emese
kislánya
Maya Ella Fogel

Koromné Kovács Barbara kislánya
Korom Tamás Máté

Szabó-Gilicze Barbara kislánya
Szabó Levente

Szabó Georgina Vivien kislánya
Szabó Simon Botond

Istella-Kiss Viktória
kislánya
Istella Izabella

Kaszianne Janovics Barbara
kislánya
Kaszian Gerda

Kis Katalin
kislánya
Cseh Rebeka Laura

Kopunovics Márta
kislánya
Kopunovics Krisztián

Kuti-Kiss Tímea
kislánya
Kuti Kornél

Tóthné Harmat Vivien
kislánya
Tóth Ernő Oliver

Váczai Renáta
kislánya
Kovács Dániel

Varga Nikolett
kislánya
Varga Dominik

Zsedényi Szilvia
kislánya
Varsányi Kornél Vajk

Usztoke-Csada Alexandra
kislánya
Usztoke Lili

HUNOR HUMOR

VICCEK A SZOCIALIZMUSBÓL: KÜLÖNKIADÁS

Fejlődésünknek milyen újabb szakaszához éreztünk?

- A racionál-szocializmushoz.
- És ezt most kik építik?
- A munkából kiváló dolgozók.
- Milyen terv alapján? A három vagy az ötéves terv szerint?
- Az ő téves tervük alapján.

– Mi a különbség a létező és a működő szocializmus között?

– A létező szocializmus nem működik. Működő szocializmus nem létezik.

Kohn bácsi nyugati útlevelet kap 1956 után, és amikor hazatér, ismerősei kíváncsi-an kérdezgetik:

– Milyen az a haldokló kapitalizmus?

Mire Kohn bácsi ezt feleli:

– Hát szép halál, nem mondom, szép halál!

1953-ban fejtágító falugyűlést tartanak. A beszéd után a szónok így szól:

Eltársak, várom a kérdéseiket!

– Nekem volna három kérdésem – jelentkezik Kohn bácsi – Hová lett a hús, hová lett a kenyér és hová lett a bor?

Egy hét múlva ismét falugyűlés, a szónok ismét kérdésekre vár. Jelentkezik Grün bácsi.

– Nekem csak egy kérdésem volna: hová lett a Kohn?

– Miért áll a kapitalizmus a szakadék szélén?

– Hogy jobban lássa a szocializmust.

– Mi az abszolút jó?

– A kommunizmus.

– És mi az abszolút rossz?

– A hozzá vezető út.

– Mi a szocializmus?

– Átmenet a kapitalizmusból a kapitalizmusba!

Egy ember meghal, és lekerül a pokolba. Két bejárat van, az egyikre ki van írva, hogy szocialista pokol, a másikra meg

hogy kapitalista pokol. A szocialista pokol előtt rettenetesen nagy sor áll, még a kapitalista pokol előtt senki. Kovács odamegy a kapitalista pokol kapujába és megkérdezi:

– Itt mit csinálnak az idekerült emberrel?

– Szögeket vernek a testébe, tüzes vassal sütögetik, és forró olajban főzik.

Erre Kovács átmegy a szocialista pokol kapujába és megkérdezi:

– És itt mit csinálnak az ide került emberrel?

– Szögeket vernek a testébe, tüzes vassal sütögetik, és forró olajban főzik.

– Akkor miért állnak itt ennyien sorban?

– Mert itt vagy szög nincs, vagy tüzes vas nincs, vagy olaj nincs, vagy egyik sincs.

HUNOR RECEPTAJÁNLÓ:

KÁPOSZTÁS CVEKEDLI

Mivel jelen magazinunk sokat foglalkozott Szőke András frissen bemutatott Brigádnapló című filmjével, mely a szocializmus furcsa pillanatait idézi meg, ezért úgy gondoltunk, hogy a viccek mellett hozunk egy korszakhoz illő „ikonikus” receptet is, mely nem más, mint Kádár „elvtárs” kedvenc káposztás cvekedlije.

A szocialista propaganda ugyanis Kádár Jánosról és életviteléről „a nép puritán fia” képet terjesztette.

Állítólag ebédre többnyire csak hideget evett, hozzá egy nagy bögre citromos-rumos teát ivott, ebéd után szundikált, és soha nem hagyott egyetlen falatot sem a tányérján.

Egy szakács elvtársnő emlékezései szerint „a Főnök és az Elvtársnő” (vagyis Kádár és felesége) nagyon keveset evett: káposztát, krumplilevest, tojásrántottát vagy lágy tojást. A felvágottakat kifejezetten kerülték, a Főnök sokkal jobban szerette a zsíros kenyeret. Azért még éjjel is felkelt. Kedvenc étele a káposztás kocka (cvekedli) és a fokhagymás pirítós volt. (Meg a szódabikarbóna, mert Horthy börtönében tönkrement

a gyomra, ezért csak passzírozva ehette a paszulyfőzeléket.)

A nagyobb diplomáciai vadászatok alkalmával általában a Gundel Étterem személyzete szolgálta fel a vacsorát. Kelkáposzta és a kedvenc káposztás cvekedli mindig szerepelt a menüben, és nem illet nem szeretni.

HOZZÁVALÓK:

- 1 közepes db káposzta
- 50 dkg tészta (fodros nagykocka)
- 1 teáskanál őrölt fűszerkömény
- 2 ek sertészsír
- bors ízlés szerint
- só ízlés szerint

ELKÉSZÍTÉS:

A káposztát nagy lyukú reszelőn lereszeljük, majd jól besózzuk, összekeverjük, és hagyjuk minimum fél órát állni, hogy vizet vesztessen.

Egy nagyobb serpenyőben megolvasztjuk a zsírt, és a jól kifacsart, reszelt káposztát beleszórjuk, és nagyon sűrű kevergetés mellett, lassú tűzön megpirítjuk. Ez kicsit időigényes művelet, és oda kell figyelni, hogy ne kapjon le a káposzta, de a végered-

ményért megéri!

A káposztát mikor már jól megsült, borsozzuk, és hozzáadjuk az őrölt köményt. Plusz, ha szükséges, sózzuk még meg ízlésünknek megfelelően.

Amikor kész a káposzta, a közben megfőzött kockatésztát hozzáöntjük, és jól elkeverjük.

Tálalásnál az örök dilemmát elkerülve, rakjunk az asztalra plusz borsot és cukrot is, hogy mindkét tábornak kedveskedjünk!

(Forrás: Nosalty.hu, Ujszo.com)

HUNOR RECEPTAJÁNLÓ:

TAVASZI KÜLÖNLEGESSÉG – BODZAFÁNK FAHÉJAS PORCUKORBAN

A tavasz beköszöntével szokásunkhoz híven egy évszakhoz illő receptet is kerestünk kedves Olvasóinknak, és hát mi lenne tavasziasabb valami bodza ízű-illatú finomságnál?

HOZZÁVALÓK:

- 2-3 marék bodzavirág
- 2 db tojás
- 1 csomag vaníliás cukor
- 1 csipet só
- 1,5 dl tejszín
- 1 dl szénsavas ásványvíz
- 15 dkg liszt
- A sütéshez:
olaj
- A hempergetéshez:
vaníliás cukor
fahéj
porcukor

ELKÉSZÍTÉS:

A bodzafánkhoz a bodzavirágot alaposan megmossuk, lecsepegtetjük, majd lecsipkedjük a szárról.

A tojást összekeverjük a vaníliás cukorral és egy csipet sóval, majd hozzákeverjük a tejszínt és a szénsavas ásványvizet. Ezután hozzászítjuk a lisztet, és simára keverjük a masszát. Végül belekeverjük a lecsipkedett bodzavirágot is. Sűrűbb palacsintatésztát kell kapnunk, ha szükséges, még egy kevés lisztet keverhetünk hozzá.

Egy serpenyőbe öntünk bőségesen olajat, és felhevítjük. Amikor már kellően felforrósodott, egy evőkanállal kis halmokat kanalazunk bele a masszából. Kisebbre vesszük a lángot, majd többször átfordítva szép pirosra sütjük a fánkokat.

A megsült fánkot papírtörlőre szedjük, hogy a felesleges olajat felszívja, majd még melegen meghempergetjük

a vaníliás-fahéjas porcukorban. Az elkészült fánkot még melegen tálaljuk.

(Forrás: Mindmegette.hu)

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: **HUNOR COOP ZRT** Szerkesztő: **Mészáros Mariann**

Fotók: **Vidovics Ferenc, Mészáros Mariann, HUNOR COOP ZRT, Havran Zoltán, PixaBay**

Web: www.hunorcoop.hu Facebook: www.facebook.com/hunorcoop

Előkészítés, nyomdai munkák: **Rensz Magyarország Kft.** E-mail: szorolap@rensz.hu

Mely híres magyar költőnk után kapta a nevét a szentesi szocialista brigád Szőke András új filmjében?

Helyes válasz a megfejtésben!

